

F. t. l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

at de pågældende regler, sammen med nogle tilsvarende regler om Public Service-Puljen, jf. lovforslaget § 1, nr. 2, indsættes i lovens afsluttende afsnit, som indeholder generelle bestemmelser. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 18 (§ 44)

Bestemmelsen angiver, hvilke opgaver Radio- og tv-nævnet skal varetage vedrørende reklamer og sponsorering af programmer.

Bestemmelsens nr. 4 fastslår, at Radio- og tv-nævnet træffer afgørelse om identifikation af sponsor og sponsorerede programmer i henhold til lovens § 79 om afgrænsning af sponsorering af programmer, § 80 om identifikation af sponsorerede programmer, § 83 om hvilke virksomheder m.v., der ikke kan sponsore, og § 84 om hvilke programtyper der ikke må sponsoreres.

Der er, med den foreslåede formulering, tale om en præcisering af Radio- og tv-nævnets opgaver vedrørende sponsor og sponsorerede programmer, således at det nu direkte i loven kommer til at fremgå, at Radio- og tv-nævnet også træffer afgørelse i sager om lovens § 81, hvorefter indholdet og programsætningen af et sponsoreret program ikke må påvirkes af sponsor på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed.

Til nr. 19 og 20 (Overskrift til kapitel 10, §§ 69 og 69 a)

I medieaftale 2007-2010 er det med henblik på at sikre en teknologineutral licens og dermed fremtids-sikre licensfinansieringen af DR og de regionale TV 2-virksomheder besluttet at afskaffe den nuværende farve-tv-licens og sort/hvid-licens fra 1. januar 2007 og erstatte den med en medielicens. Den nuværende radiolicens bevares.

På den baggrund foreslås det at ændre overskriften til kapitel 10 fra »Radio- og fjernsynslicens« til »Licens«.

Med henblik på tilvejebringelse af et retsgrundlag vedrørende en medielicens og en radiolicens foreslås endvidere en ændret affattelse af lovens § 69.

Vedrørende omlægning af licenssystemet henvises i øvrigt i det hele til de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.2.

Til § 69

Til stk. 1

Det foreslås, at det i bestemmelsen fastslås, at apparater, som kan modtage og gengive billedprogrammer

og/eller -tjenester, der er udsendt til almenheden, skal betale medielicens.

Den foreslåede bestemmelse fastslår alene, at der for de pågældende apparater skal betales medielicens. Spørgsmålet om, hvem betalingspligten påhviler, er reguleret i bekendtgørelse nr. 1339 af 15. december 2005 om radio- og fjernsynslicens. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, at betalingspligten påhviler indehaveren, uanset om apparatet er ejet, lejet, lånt eller opstillet på prøve, og at betalingsforpligtelsen, hvis brugeren er en anden end indehaveren, påhviler brugeren. Det er ikke hensigten at foretage ændringer på dette punkt.

Med hensyn til hvilke apparater, der er omfattet af bestemmelsen, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2.

Til stk. 2

I den foreslåede bestemmelse fastslås det, at der for apparater, der alene kan modtage og gengive radio-programmer der er udsendt til almenheden, skal betales radiolicens.

Om anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse bemærkes, at den omfatter apparater, som ikke kan modtage billedprogrammer, men derimod lydprogrammer. Det forhold, at apparatet tillige kan benyttes til andre formål end at modtage lydprogrammer såsom alarm m.v., bringer det ikke uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Vedrørende spørgsmålet om, hvem betalingspligten påhviler, henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 69, stk. 1.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 69, stk. 1, 1. punktum, hvorefter størrelsen af afgifterne for opstillede radio- og fjernsynsmottagere fastsættes for et eller flere år ad gangen af kulturministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er med enkelte redaktionelle justeringer en videreførelse af den gældende § 69, stk. 2, hvorefter kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og betaling af afgiften for selskaber m.v. (juridiske personer).

Om bestemmelsens anvendelsesområde bemærkes, at denne skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 26, hvorefter bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v., medmindre andet er bestemt, omfatter enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentselskaber, foreninger,